

יהל אור להגר"א פרשת פנחס דף ל ע"ב
ריקנות ואינון ח"י באנא ט'. בתשנה פליגי ב"ם ואמר
אף בהלליחה נא. וליתן טעם מחלוקתם ויתבאר ג"כ טעם
מנהג שלנו שהש"ס מנענע גם ביאמר נא. והוא כי המיזוג
העיקרי הוא ב' חלקים מים שהוא חסד וא' יין שהוא גבורות.
וסברי ב"ה שהן מלד חסד שמנענעי' בהודו לה' תחלה וסוף
שהן חסדים כי לעולם חסדו ב' פעמים. ובאנא ה' הושיעה
נא שהוא גבורות ישועות כידוע לכן פעם א'. והוא באמצע
בין ב' החסדים של הודו. והוא מיתוק כפול. א' שחסי ה'
ישובנהו את הגבורות [ואפי' היה שיה בשה בכה"ג היה
חסד]. ב' שהן ב' הודו נגד חלק א' גבורה שהוא באנא ה'
הושיעה נא. וב"ש שהם מלד הגבורה ס"ל אף באנא ה' הלליחה
נא וא"כ הן ב' גבורות נגד ב' חסדים רק המיתוק הוא א'
זהב' חסדים של ב' הודו הן סובבין מהלדדים והב' גבורות
באמצע אבל הן שוין בשה. והנה הלכה בב"ה שצריך ב' מיתוקים
שיהיו ג"כ חלקי החסדים ב' נגד חלק הגבורה. אבל אנו
שכופלים הפסוקים וא"כ אנו מנענעים ב"פ בפסוק אנא ה'
הושיעה נא. ע"כ צריך לנענע בחלקי החסדים ד' פעמים
לנגדם והיינו שאנו כופלים פסוק הודו האחרון ב"פ. אבל
בתחלה ליכא כ"א פעם א' הודו. ולא הוי ב' חלקים חסדים
נגד הגבורות לכן הנהיגו לנענע ג"כ בפסוק יאמר נא ישראל
כל"ח. וא"כ נעטעי החסדים ד"פ כפל הגבורות. וגם הן
מב' הלדדין ב' קודם אנא וב' לאחר אנא וכב"ס דס"ל לצריך
ב' מיתוקים. ושמעתי מפי המופלג מו"ה נח חזן ר"א